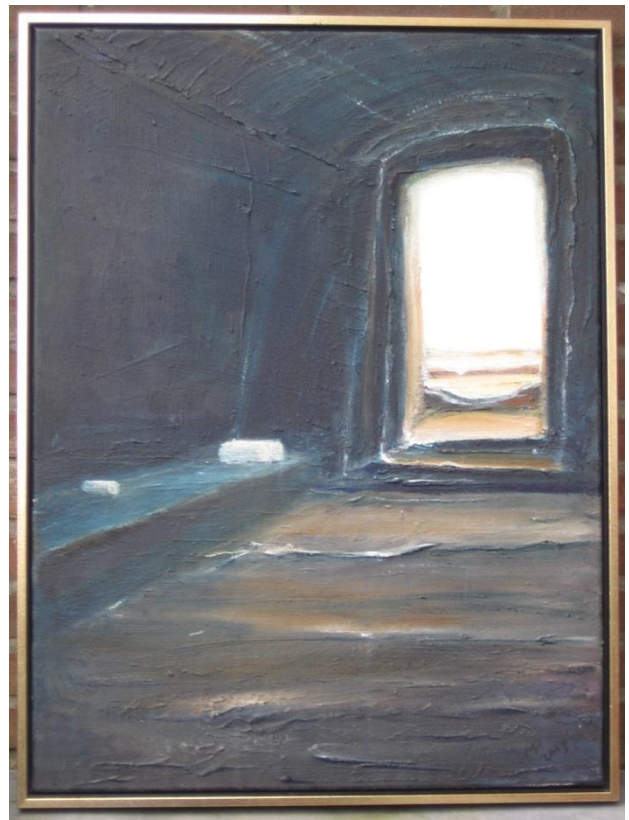

Lieve mensen , jong en oud, gemeente van de opgestane Heer.

De Heer is waarlijk opgestaan!
Het is de meest kernachtige verwoording
van de boodschap van Pasen.

De Heer is opgestaan!
Maar wat hebben Julius, de Romeinse soldaat,
Maria, Johannes, Petrus nou precies gezien.
Want op die vroege Paasochtend
hing er in die tijd
nog geen bewakingscamera bij het graf.
Wat was dat maakte dat hun leven veranderde?
Dat zij letterlijk en figuurlijk gesproken
opstonden en gingen
van het donker naar het licht.

Wellicht kan het schilderij van Martin Haas,
dat op de schermen is te zien
en in de gedenkhoek hangt het
origineel
ons daarbij helpen.
Martin wilde de lichtinval van de deur
schilderen.
Hij had een foto, waarbij je
in een schaapskooi zag dat het licht
van buiten naar binnen valt.
Maar al schilderend werd de
schaapskooi een graf.
Want tijdens het schilderen las Martin
de opstandingsverhalen van de 4
evangelisten.
En las dat ze allen op verschillende,
eigen wijze
het opstandingsverhaal beschrijven.

Dat deed mij teruggaan in mijn eigen
tijd.

Ik kan me nog herinneren dat ik zo'n 40 jaar geleden
als 20 jarige op 2^e Paasdag in een kinderviering

het Paasverhaal mocht vertellen.
Toen schreven we de verhalen nog zelf
naar aanleiding van het Bijbelverhaal.
Ik las toen ook al die verhalen
en kwam er met schrik achter
dat ze allen heel verschillend waren.
Dus ik zeg tegen de dominee:
Wat moet ik nu vertellen? Wat is waar?
En toen zei hij:
Ze zijn alle vier waar!
Nou, als 20 jarige kon dat in mijn optiek niet!
Als jongere ben je gauw geneigd
om het zwart/wit te zien
en precies te willen weten
hoe het nu zit of wat waar is!
Toen zei de dominee:
Weet je, jij moet het verhaal vertellen
alsof je er zelf bij was!
Alsof je ook zelf bent opgestaan!
En dan doet het er niet toe of Maria er alleen was,
zoals bij Johannes,
Of met z'n tweeën, zoals bij Matteus,
Of met z'n drieën zoals bij Marcus
of met nog meer zoals bij Lucas.
En wie de boodschappers waren?
Een of twee engelen?
En hoe de steen is weggerold doet er niet toe.
Die steen was weggerold, ook voor jou!
Het gaat namelijk ook om je eigen verhaal.
Hoe jij met de opstanding omgaat!

Ik moet jullie eerlijk zeggen,
dat ik dat toen best moeilijk vond.
Het heeft me wel zo'n tien jaar bezig gehouden,
tot ik een beetje doorkreeg
dat het niet belangrijk is hoe het precies was.
Dat je voorbij moet aan die vraag!
En nu veertig jaar verder
en na veel denken, lezen en studeren
heeft de tijd me geleerd,

zoals ik ook wel vaker hier zeg:
het gaat om geloven met je hart.
Het is het grote wonder,
aan je oog en oor voorbij.

Wat is waar is een vraag, die al speelde
vanaf het begin van de opstanding.
En als je je daarin vastbijt
dan kom je niet verder.
Velen haakten daarom jammer genoeg ook af,
maar je moet ook niet het kind
met het badwater weggooien
en denken dan is het allemaal niets is!
Jammer genoeg is dat ook teveel gebeurd.
Want nogmaals er waren vanaf de opstanding
al verschillende visies.
Het is lichamenlijk, het is geestelijk,
of de leerlingen hebben het lichaam weggehaald.
En tot op de dag van vandaag is dat zo.
Men heeft elkaar erom verketterd.
Terwijl de verhalen van de evangelisten
ons al leren dat ieder het anders heeft beleefd.
Als je het maar beleefd!

Martin benadrukte in het gesprek
dat we dinsdagmorgen hadden ook weer,
dat de reacties op de opstanding zo verschillend zijn.
Het is een persoonlijke weg van ieder mens.
En die zijn allemaal verschillend.
Maria gaat naar het graf
om te verzorgen en af te ronden.
De leerlingen willen het eerst niet geloven.
En zei Martin: Eigenlijk is het toch humor van God,
dat bij de evangelisten, de vrouwen
het eerst ontdekken en geloven.
Juist in een tijd waarin vrouwen niet in tel zijn,
zijn zij het die het eerst zien en geloven.
Want de andere leerling, van wie Jezus veel hield,
we noemen hem meestal Johannes,
is het eerst bij het graf.

Hij keek en zag de linnen doeken liggen.
Petrus gaat verder en stapt in het graf en ziet
dat de doeken apart zijn opgerold.
Dan stapt Johannes in het graf en hij zag en geloofde.
En Maria herkent Jezus nog weer later.
Eerst denkt ze dat het de tuinman is,
maar pas als Jezus haar bij name noemt,
dan pas herkent ze.
En de Emmaüsgangers?
Pas bij het breken van het brood herkennen ze.
Je zou kunnen zeggen dat Jezus
voor ieder een persoonlijke benadering kiest
om hem te herkennen.
En zou zo'n persoonlijke benadering
dan ook niet voor ons gelden?

Afgelopen week las ik ergens in de krant:
Jezus is werkelijk herrezen.
Want Pasen betekent: de dood
van de oude manier van zijn,
van hoe je bent, hoe je doet, denkt en leeft,
achter je laten.
Het is de sprong in een radicaal
nieuw en vooral ander leven met God.
Wij houden ons wat de opstanding betreft,
veel te veel vast aan een lijk,
aan al het oude en wellicht vertrouwde.
Wij zitten als het ware in het graf
boven op de windsels
waar we maar geen afscheid
van kunnen nemen. Maar we moeten eruit!
Het is wat Martin ook zei dinsdag:
Het is de bedoeling
dat we uit het graf komen!
Dat we daar niet in blijven hangen,
maar naar het licht gaan.

En ik geloof het ook:
we mogen over het kruis van Goede vrijdag heenstappen,
Op Stille Zaterdag onze doop gedenken,

want ook dat is opstaan in een nieuw leven,
en in de Paasnacht is ook voor ons de steen weggerold.
En mogen we uit het graf komen.
Jezus komt ons daarin door de kracht van God tegemoet.
Want de steen is ook voor ons weggerold!
Soms moet je het er gewoon op wagen,
opstaan in het vertrouwen, net als Julius,
de Romeinse soldaat, net als Maria,
Petrus en Johannes, de Emmaüsgangers
bewandelen we onze eigen persoonlijke weg door het leven.
Geloof in dat leven, sta op God tegemoet.
Kom uit dat graf, de steen is al weggerold. De Heer is waarlijk opgestaan.
En wij mogen opstaan met hem.
Moge het zo zijn. Amen